

Як висновок можна сказати, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері транспорту, визначає пріоритетні напрями та здійснює заходи щодо формування державної політики у сфері авіаційного транспорту та використання повітряного простору України і забезпечує нормативно-правове регулювання відповідно до статті 11 цього Кодексу та визначає розвиток цивільної авіації, який деякою мірою залежить від державного регулювання, яке забезпечує порядок відносин у авіаційній сфері.

Література

1. Повітряний кодекс України від 4 травня 1993 р. № 3167-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 25. – Ст. 274.

2. Малярчук Н.В. Цивільна авіація України: проблеми державного регулювання / Н.В. Малярчук // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». – К.: НАУ, 2015. – № 2(35). – С. 10-14.

3. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.

4. Про утворення державної авіаційної адміністрації: Постанова Кабінету Міністрів України від 2 листопада 2006 р. № 1526 // Офіційний вісник України від 15.11.2006 р. – № 44. – Ст. 136.

УДК 347.824(477)(043.2)

Повєткін Д. О., аспірант,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Бородін І.Л., д.ю.н., професор

СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАКОСМІЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Як відомо, одним із основних факторів, який безпосередньо впливає на рівень розвитку авіакосмічної промисловості України, є досконале законодавство та належне правове регулювання відповідної галузі.

З набуттям незалежності Україною, а особливо з моменту приєднання нашої держави у 1992 році до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. (Чиказька конвенція) активно розпочався процес нормотворення в галузі цивільної авіації (ЦА) [1, с. 5].

Космічне законодавство України наразі знаходиться на стадії активного розвитку. Його складовими частинами є:

1. Конституція України, Закони України та Постанови Верховної Ради, зокрема «Про космічну діяльність», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань діяльності галузі зв'язку», «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про підприємництво», «Про Загальнодержавну (Національну) космічну програму України», «Про внесення доповнень до Закону України «Про страхування», «Про порядок введення в дію Закону України «Про космічну діяльність» та понад два десятка Законів і Постанов про ратифікацію міжнародних договорів України [2, с. 16].

2. Укази Президента України, основні з яких: «Про створення Національного космічного агентства України», «Про заходи щодо вдосконалення державного регулювання космічної діяльності в Україні», «Про Національний центр управління та випробувань космічних засобів», «Про заходи щодо дальшого розвитку космічних технологій» та низка інших.

3. Постанови Кабінету Міністрів України з врегулювання різноманітних питань космічної діяльності в Україні [2, с. 16-17].

Крім того, відносини суб'єктів космічної діяльності значною мірою регулюються міжнародними комерційними контрактами, деякі законодавчі акти побічно торкаються правового регулювання питань космічної діяльності. Крім цього, на підставі положень Закону України «Про міжнародні договори України» до національного космічного законодавства треба віднести 4 з 5 багатосторонніх міжнародних договорів з питань космічної діяльності, розроблених під егідою ООН і ратифікованих Україною, понад 30 інших договорів України, у тому числі з міжнародними організаціями [2, с. 16-17].

Подальший розвиток космічного законодавства України здійснюватиметься різними шляхами, в тому числі й шляхом імплементації норм міжнародного космічного права в цю галузь національного космічного законодавства. Аналізу нормативної бази, яка регламентує будівництво авіаційної інфраструктури, екологічні та інші питання на предмет їх відповідності законодавству ЄС. При встановленні необхідності в імплементації конкретних норм МКП ці норми переносяться в національне законодавство при прийнятті нових законодавчих актів чи внесенні до чинних актів відповідних змін і доповнень з метою втілення положень Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері космічної діяльності на період до 2032 року» від 30 березня 2011 р. № 238-р [3, с. 198].

Але фактично ці роботи здійснюються дуже повільно, причому не тільки через брак коштів, але й у зв'язку з вкрай недостатньою кадровою укомплектованістю відповідних правових інституцій. Між

тим, вже на разі є потреба в імплементації в національне космічне законодавство багатьох норм і правил таких міжнародно-правових актів, як Угода про рятування 1968 року, Конвенція про відповідальність 1972 року, Конвенція про реєстрацію 1975 року тощо. З цією проблемою пов'язане й питання про ратифікацію Україною інших міжнародних договорів і угод з питань використання космічного простору.

Зважаючи на стан розбудови національного космічного права, необхідність виконання міжнародних зобов'язань України, потреби практики (національної космічної галузі) та зарубіжний досвід, вже в найближчій перспективі доцільно законодавчо врегулювати питання, що стосуються: – удосконалення (посилення) механізмів державного регулювання космічної діяльності; – розробки та впровадження в практику національної космічної діяльності правил космічної діяльності (з попередження утворення космічного сміття; охорони інтелектуальної власності в космічній галузі; з відповідальності за шкоду, спричинену космічною діяльністю; комерційного використання космічних технологій, у тому числі комерційного використання даних ДЗЗ з космосу; здійснення безпосереднього телемовлення через ШСЗ та інш.), яких все ще бракує порівняно з вимогами того ж Закону України «Про космічну діяльність» [2, с. 20].

Таким чином, авіакосмічне законодавство на сьогодні перебуває в стані розвитку та потребує подальших рішучих кроків щодо імплементації багатьох норм і правил міжнародного законодавства для подальшого розвитку правового забезпечення процесів інтеграції національної космічної галузі до світового космічного ринку, структурної перебудови галузі та її інноваційного розвитку

Література

1. Беглий О.В. Правове забезпечення діяльності авіакосмічної галузі України: стан і перспективи удосконалення / О.В. Беглий, З.І. Боярська, Є.К. Єряшов // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2012. – № 1 (22). – С. 5-9.

2. Беглий О.В. Правове забезпечення діяльності авіакосмічної галузі України: стан і перспективи удосконалення (продовження) / О.В. Беглий, З.І. Боярська, Є.К. Єряшов // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2012. – № 3 (24). – С. 16-21.

3. Сопілко І.М. Проблеми правового забезпечення діяльності авіакосмічної галузі / І.М. Сопілко, В.Б. Череватюк // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2016. – № 4 (41). – С. 195-199.